

hvedelov med frie priser, var et ret højt prisniveau for brødkorn (65—70 kr. pr. 100 kg). Da der for høståret 1951—52 gennemførtes en egentlig kornlov med en afleveringspris af 50 kr. pr. 100 kg rug og hvede, betød dette automatisk en væsentlig besparelse i statstilskuddet til rugbrød, hvis pris jo stadig holdtes konstant, men for at opnå en yderligere besparelse for statskassen lod man forbrugerne betale uforandret pris for franskbrød fremover, hvilket blev opnået ved at opkræve en afgift på hvedeformalingen, svarende til forskellen mellem en hvedepris på 62 kr. — der lå til grund for den daværende maksimalpris — og den pris, møllerne senere måtte betale.

Når man nu i det foreliggende lovforslag iøvrigt tilsigter en gradvis afvikling af en omstændelig ordning, har man anset det for rigtigt også at afstå fra enhver indblanding i prisdannelsen for hvedemel, selvom det kan komme til at betyde, at statskassen går glip af en indtægt. Hvor meget der er tale om at kvittere, er vanskeligt at sige. Hvedeafgiften indbragte i finansåret 1951—52 5,8 mill. kr. og påregnes at ville indbringe knap 2 mill. kr. i finansåret 1952—53. For tiden er afgiften 0.

Til § 3.

Fornævnte lov af 28. maj 1952 indeholder som gældende indtil den 2. april 1953 sålydende bestemmelse i § 3:

„Det nuværende afregningstal (notering) på 4 kr. 46 øre pr. kg som grundlag for prisen til forbrugerne på hjemmemarkedet for beregnet smør af mælk og fløde med et fedtindhold af henholdsvis 3 og 9 pct. skal fortsat være gældende. Den del af fedtindholdet, der overstiger henholdsvis 3 og 9 pct., betales af forbrugerne i forhold til eksportprisen (noteringen)“.

og sålydende bestemmelse i § 4:

„Til udligning af forskellen mellem de i § 3 nævnte grundpriser på hjemmemarkedet for beregnet smør af mælk og fløde og den for smør opnåede gennemsnitseksportpris, på grundlag af hvilken afregningstallet (noteringen) til producenterne skal fastsættes, ydes statstilskud efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte regler.“

Afregningstallet er senest fra 23. januar 1953 forhøjet med 20 øre til 6 kr. 90 øre pr. kg, og det her omhandlede statstilskud, det såkaldte *sødmælkstillæg*, andrager herefter 6

kr. 90 øre ÷ 4 kr. 46 øre = 2 kr. 44 øre pr. kg smør. Ved omregning af sødmælkstillægget fra smør til sødmælk (her og i det følgende: incl. børnemælk) regnes der med 86 fedt-enheder (i det følgende betegnet som F.) til 1 kg smør ($1 \text{ F.} = \frac{1}{100} \text{ kg mælkefedt} = 1 \text{ pct. mælkefedt}$ ved angivelse i kg), og sødmælkstillægget pr. F. er herefter 2 kr. 44 øre : 86 = 2,837 øre.

Da der kun ydes sødmælkstillæg for 3 F. i sødmælk og 9 F. i fløde, bliver sødmælkstillægget, incl. 2 pct. svindgodtgørelse, følgende $2,837 \text{ øre} \times 3 \times 1,02 = 8,68 \text{ øre pr. kg sødmælk}$ og $2,837 \times 9 \times 1,02 = 26,04 \text{ øre pr. kg fløde}$.

I medfør af § 6 i fornævnte lov af 28. maj 1952, jfr. lov nr. 375 af 13. november 1952, ydes der udover fornævnte sødmælkstillæg i tiden fra fredag den 30. maj 1952 til torsdag den 2. april 1953, begge dage incl., et statstilskud, det såkaldte *sødmælkstilskud*, på 6 øre pr. l sødmælk og børnemælk, der sælges til konsum her i landet. Som det vil erindres, blev, samtidig med at dette sødmælkstilskud trådte i kraft, prisbindingen for smør i mælk og fløde ophævet, således at et såkaldt smørtillæg, som mejerierne indtil da havde fået udbetalt fra smørekseksportudvalget, måtte indkalkuleres i forbrugerpriserne med et beløb på ca. 1 øre, beregnet alene pr. l sødmælk og børnemælk. Da derhos flere mejerier samtidig havde krav på dækning for indtrådte omkostningsstigninger, kunne det her omhandlede sødmælkstilskud ikke give sig udtryk i en direkte nedsettelse af forbrugerprisen med fulde 6 øre, men bevirkede selvsagt, at forbrugerprisen blev holdt de 6 øre lavere, end den ellers var blevet fastsat.

For fuldstændigheds skyld anføres endelig, at der hvert år siden 1942 med tilslutning af folketingets finansudvalg i efterårs- og vintermånederne udbetales et sæsonmæssigt tilskud, det såkaldte *konsummælkstilskud*, til mejerier og mælkeproducenter, der sælger mælk og fløde til konsum her i landet.

Dette konsummælkstilskud tilsigter at udligne den forhøjelse af indkøbsprisen for sødmælk fra producenter, der er en følge af skummetmælkens højere udnyttelsesværdi i vintersæsonen til osteproduktion, kondensering og opfodring, således at forhøjelsen ikke slår igennem i forbrugerpriserne.

Konsummælkstilskuddet andrager 5 øre pr. kg mælk fra dyrlægekontrollerede besætninger og 3 øre pr. kg mælk fra ikke-dyr-